

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ. 3

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 63861

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1926

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος Θερησκευμάτων πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θερησκευμάτων

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου ε. ἔτ. ἐρωτήματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διαβιβασθέντος ὑμῖν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν ἐρώτημα δὲν ἐντοπίζεται εἰς λεπτομερειακὰς περιπτώσεις. Ὡς ὅμως ἐκ τῶν γραμμῶν αὐτῶν ὑποφαίνεται, δύο τινες περιπτώσεις δίδουσι λαβὴν πρὸς γένεσιν αὐτοῦ.

1ον Τιθεμένης ὡς βάσεως πλημμελοῦς ἐκδοχῆς, καθ' ἣν εἰς ἀπάσας τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπείας ἢ ἔναρξις καὶ ἢ λήξις τῆς τριετοῦς τῶν Ἐν. Ἐπιτρόπων θητείας εἶναι κοινὴ καὶ σύγχρονος, ἐρωτᾶται ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετίας, ἰδρῦθῃ ἐν τῷ μεταξὺ Ἐνορ. ἐν παραδείγματι Ναός, καὶ ἐγένετο ἐκλογὴ Ἐν. Ἐπιτροπείας, αὕτη νὰ ἐξακολουθῇ ἀσκοῦσα τὰ καθήκοντα τῆς μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετοῦς θητείας τῆς, ἢ θὰ προκηρυχθῶσιν ἐκλογαί, καίτοι μὴ διαρρεύσαντος τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένου χρονικοῦ διαστήματος ;

Κατὰ τὸ ἀπὸ 17—12—1923 Ν. Δ. «περὶ Ἐνορ. Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἕκαστος τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἔχων συνεπῶς ἴδιον πλαίσιον περιπτώσεων ἀναγομένων εἰς αὐτὸ καὶ ἄσχετον ὅλως πρὸς τὰς γενικὰς ἢ τὰς καθ' ἕκαστον περιπτώσεις τῶν λοιπῶν. Διὰ τοῦτο συνεπῆς πρὸς ἑαυτὸν ὁ νομοθέτης δὲν καθώρισε τὴν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ταυτόχρονον διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν τῶν Ἐν. Ἐπιτροπειῶν, μηδεμίαν ἄλλως ἐξυπηρετοῦσαν σκοπιμότητα, οὕτως ὥστε ἡ τριετία νὰ συμπίπτῃ ἄρχεται καὶ λήγῃ τὸ αὐτὸ ἔτος δι' ἅπαντας τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς. Συνεπῶς δι' ἕκαστον τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν, ἢ τριετῆς θητεία τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν εἶναι ὅλως ἴδια καὶ ἀνεπηρέ-

αστος ὅθεν δήπου, ἀρχομένη μὲν ἀφ' οὗ χρονικοῦ σημείου ἐγένετο ἢ ἐγκατάστασις τῶν Ἐνορ. Ἐπιτροπειῶν, ἢτοι τῆς 1ης Ἀπριλίου ὡς πρὸς τὴν θητείαν τῶν Ἐν. Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, λήγουσα δὲ τοὺς αὐτοὺς μῆνας, μετὰ τριετίαν ἀκριβῶς, ὡς πρὸς τὴν θητείαν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν Οὕτω δὲ ἢ ἔναρξις καὶ ἢ λήξις τῆς τριετοῦς θητείας δι' ἑκάστην τῶν Ἐνορ. Ἐπιτροπειῶν ποικίλλει, καὶ δύναται νὰ μὴ συμπίπτῃ πρὸς τὰς τῶν λοιπῶν συναφδὰ τῇ διατάξει τοῦ ἀρθ. 23 ἔδαφ. 2, ὅπερ, λέγον ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν Ἐν. Ἐπιτροπειῶν ἐνεργοῦνται κατ' Ἰανουάριον τοῦ τελευταίου τῆς τριετίας ἔτους, ἐννοεῖ προδήλως ἑκάστην τῶν Ἐν. Ἐπιτροπειῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συνδυασμένας διατάξεις τῶν ἀρθ. 11 ἔδαφ. 1, 23 ἔδαφ. 1 καὶ 2, τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον, δὲν δύναται νὰ προκηρυχθῶσιν ἐκλογαὶ Ἐνορ. Ἐπιτροπειῶν, ὧν τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς τριετίας δὲν τυγχάνει λήγον κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἐποχὴν.

2ον. Ἐτερον ζήτημα προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἐρωτήματος εἶνε, ἐὰν εἰς ἢ πλειότεροι Ἐνορ. Ἐπιτροποὶ ἐκλήθησαν ὡς ἀναπληρωταὶ Ἐπιτρόπου τινος ὅπως δῆποτε ἀποχωρήσαντος (ὡς π.χ. λόγω παραιτήσεως, θανάτου, ἐκπτώσεως, καταδίκης κλπ. ὅρα ἀρθ. 3 ἔδ 3 ἀρθ. 24 ἀρθ. 25 κ.λ.π.) πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ἡ τριετής τοῦ ἀποχωρήσαντος θητεία, ὅπότεν ἐρωτᾶται ὁ κληθεὶς ἀναπληρωτῆς θὰ διανύσῃ ἰδίαν τριετῆ θητείαν ἢ θὰ συμπληρώσῃ τὸν υπόλοιπον χρόνον, ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς τριετοῦς θητείας. Ἐπὶ τοιοῦτου τινὸς ἐρωτήματος ἀποφαινόμεθα ὅτι ὁ καλούμενος καθ' οἰονδήποτε τρόπον πρὸς ἀναπλήρωσιν μέλους Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας, ὅπως δῆποτε ἀποχωρήσαντος, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετοῦς αὐτοῦ θητείας, ὑποκαθίσταται, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὰ δημόσια δίκαια τοῦ προκατόχου του, ἅτινα οὗτος τῷ μεταγεί, συμπληρῶν ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν μέχρι τῆς πλήρους τριετίας ὑπολειπόμενον χρόνον, καὶ τοῦτο τὸ μὲν διότι ἡ ἐκλογὴ Ἐν. Ἐπιτροπειῶν εἶνε γενικὴ δι' ἕκαστον Ἐνοριακὸν Ναόν, ὅστις κέ-

κτηται ιδίαν έναρξιν και λήξιν τῆς τριετίας, τὸ δέ, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἦτο ἀνακόλουθον νὰ ἐξαιρεῖτο τῶν ἐκλογῶν ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀποχωρήσαντα, ἀλλὰ θὰ ἐμφυλλοχώρουν καταδολεῖσεις τοῦ Νόμου, ἅτε δυναμένων τῶν Ἐπιτρόπων μετὰ συνεννόησιν, νὰ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προκήρυξιν ἐκλογῶν και διηνεκῆ τὴν θητείαν δι' ἀλληλοδιαδόχων παραιτήσεων και ὁμοίων κλήσεων τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ὁ Νομ. Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων
ΝΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 59712

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 12 Δεκεμβρίου 1926

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος Θρησκευμάτων πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων

Εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 22 Ὀβρίου ε. ἔ., διαβιβασθέντος μοι ἐρωτήματος τῆς Α. Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και τοῦ συνημμένου ὑπ' ἀριθμὸν 61 ἐγγράφου τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐναυθα Ἱ. Ναοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου (Παλαιῶ), δι' ὧν ἐρωτᾶται, ἐὰν ὁ ἀποκλεισθῶσι τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς οἱ μὴ καταβαλόντες τὴν ἐτησίαν αὐτῶν εἰσφορὰν ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς ἐνορ. καταλόγοις ἐνορῶνται, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν τὰ ἐπόμενα.

1ον Ἐκ γενικῶν λόγων.

Κατὰ τὸ ἀρθ. 9 τοῦ ἀπὸ 17 12—1923 Ν. Διατάγματος, περὶ «Ἐνοριακῶν Ναῶν και Ἐφημεριῶν» ἐνορῶνται εἶνε, οἱ ἔχοντες τὰ ἐν αὐτῷ κατονομαζόμενα προσόντα, ἀλλ' ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἀρθ. 41 καταλόγοις τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἣν καθορίζουσι τὰ συνδυασμένα ἀρθ. 9, 10 και 41 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, τὸ δικαίωμα συνεπῶς τοῦ ἐκλέγειν προσδίδεται και ἐκ τῶν προαπαιτούμενων μὲν προσόντων, ὧν τὴν ὑπαρξιν τεκμηριοῖ ἡ ἐγγραφή, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν κατοίκων ἐνορίας τινος ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ καταλόγῳ ὑποχρεωτ. εἰσφορῶν, θέσιν ἐκλογικοῦ τοιούτου ἐπέχοντος δι' ἐκάστην ἐνορίαν.

Τοῦτο καταφαίνεται σαφῶς ἐκ τοῦ ὅτι, ὁ ἔχων μὲν πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προαπαιτούμενα προσόντα, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνει ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν εἰσφορῶν, δὲν ἀποκτᾷ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐκλογέως ἐνορίτου, ὡς κρατεῖ και κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ Δημοσίου Δικαίου ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν αἰρετῶν ἀρχόντων. Συνεπῶς, ἐφ' ὅσον ἡ ἐγγραφή ἐν

τοῖς ἐκλογικοῖς ὡς ἄνω καταλόγοις προσδίδει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, μετὰ τὴν κατὰ ἀρθ. 10 και 4 ἔδαφ. 4 και 5 ὀριστικότητα τοῦ ἐνοριακοῦ καταλόγου, ἡ διαγραφή και μόνον δύναται ἐξ ἀντιθέτου νὰ ἐξαφανίση τὸ τε δικαίωμα και τὴν ιδιότητα τοῦ ἐνορίτου ἐκλογέως. Καὶ ὁ νόμος ὀρίζει οὐχὶ ἐνδεικτικῶς ἀλλ' ἀφοριστικῶς ἐν ἀρθ. 10 ἔδαφ. 7 και 9, οὐ μόνον τοὺς λόγους δι' οὓς διαγράφεται τις τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ και τὴν διαδικασίαν ἐν ἀρθ. 10 ἔδ. 2 καθ' ἣν διαγράφεται τις ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ καταλόγου. Ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι ἐὰν τις τυγχάνει ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ ἐνορίας τινος, ἐφ' ὅσον δὲν διεγράφη ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενον τρόπον και χρόνον, δηλονότι μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθ. 19 ἔδ. 4 και 5 κύρωσιν τῆς περὶ διαγραφῆς ἀποφάσεως, δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῆ τῆς ψηφοφορίας και ἐὰν ἀκόμη συντρέχη λόγος τις ἐκπτώσεως ὑπ' αὐτοῦ κατονομαζόμενος ὅστις θὰ τῷ ἀφήρει τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἀποφαινόμεθα ὅθεν, ἐκ γενικῶν λόγων ἐρευνημένου τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἐρωτήματος, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει πραγματοποιῆ ἡ διαγραφή ἐκ τῶν ἐνοριακῶν καταλογῶν ἐνορίτου ἐκλογέως, δὲν δύναται οὗτος ν' ἀποκλεισθῆ τῆς ψηφοφορίας.

2ον Ἐξ εἰδικοῦ λόγου.

Ἀλλὰ και ἐν τῇ εἰδικῇ περιπτώσει, δυναμένη ἄλλως νὰ ὑπάγεται και εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐκ γενικῶν λόγων νόμου τῆς διαφορᾶς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ ἀποτίσαντας τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 34 ἔδαφ. 3, 41 και 36 ὑποχρεώσεις των, ἐνορίας ἐκλογεῖς, διὰ νομιμότητας λύσεως, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἔκρινε διὰ τῆς ὑπ' ἀρθ. 57 ἀποφάσεως αὐτῆς, ὅτι δὲν θὰ ἀποκλεισθῶσι τῶν ἐκλογῶν. Καὶ περὶ τούτου οὐδεὶς δισταγμὸς χωρεῖ. Ὁρθῶς δέ, διότι ὁ προβλεπόμενος Νόμος τὰς περιπτώσεις, ἀφοριστικῶς ἄλλως, ὡς ἄνω ἐξετέθη, καθ' ἃς ἐκπίπτει ἐκλογεὺς τις ἐνορίτης τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγειν, δὲν συμπεριέλαβεν ἐν αὐτοῖς τὴν περίπτωσιν τῆς μὴ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 36 και 41 ἐτησίων εἰσφορῶν. Διότι, ἂν μὲν εἶνε εὐπορος θὰ ἐφαρμοσθῶσι κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 35 ἔδαφ. 5 και 6, εἰ δὲ μὴ, εἶναι ἄκυροι αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 39 και 40. Οὕτω οὐδὲ διαγραφή χωρεῖ.

Ὁ Νομοθέτης, ὅστις εἰς τὰ μέλη τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας, ἅτινα ἐπιμελῆ προϋπέθεσε, ἀνέθηκε τὴν περιφρούρησιν τῶν καλῶς ἐννοουμένων περιουσιακῶν συμφερόντων τῶν Ναῶν, παρέσχεν εἰς αὐτά, ὅπως εἰς οὐδὲν ἕτερον ἴδρυμα Δημοσίου Δικαίου, μέσον πρὸς εἰσπραξίν των ἐσόδων αὐτοῦ ἐκεῖνο ἀκριβῶς, ὅπερ

καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος χράται δι' ἑαυτό.

Συνεπῆς δὲ πρὸς ἑαυτὸν δὲν συμπεριέλαβε τὴν ἔκπρωσιν λόγῳ καθυστέρησεως τῆς ἐτησίαις εἰσφορᾶς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐκπτώσεων, διότι οὐδέποτε υπέλαβε νοητὴν μὲν τὴν καθυστέρησιν, μὴ δυνατὴν δὲ τὴν εἰσπραξιν, ἐφ' ὅσον παρέσχε πάντα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Καὶ ἐν ἄρθρῳ μὲν 9 διεκήρυξεν ὡς ὑποχρεωτικὴν τὴν εἰσφορὰν τῶν ἐνοριτῶν, ἀπαγγείλας ποινὴν (sanition) διὰ τοῦ ἄρθ. 39 ἐδ. 7 διὰ πᾶσαν τυχὸν καθυστέρησιν. Περιεφρούρησε δὲ τὴν εἰσπραξιν τῶν εἰσφορῶν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθ. 40, κατὰ τὸ ὅποιον τὰ καθυστερούμενα ἔσοδα τοῦ ναοῦ ἐξωμοιώθησαν πρὸς τὰς εἰσπραξίαις τῶν δημοσίων ἐσόδων, πλειοδοτῶν πρὸς τοῦτο ἐπὶ πλεόν και τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν πρὸς εἰσπραξιν αὐτῶν παρὰ τῶν ἐντεταλμένων τοῦτο μετὰ εἰδικὴν μόνον ἐντολὴν τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχιακοῦ ταμείου.

Ὁ Νόμος ὡς εἶναι εὐδὴλον, τὴν εἰσπραξιν τῶν ἐσόδων τοῦ Ναοῦ ἐθεώρησε κεφαλαιώδη και ἀξίαν ἰδιαιτέρας ὄλως σπουδαιότητος, ὡς ἀποτελοῦσαν μίαν τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ πρόσοδον.

Ἐχαρακτήρισε δὲ τὴν περὶ τὴν εἰσπραξιν ὀλιγομίαν τῶν βεβαρημένων με ταύτην βαρυτέραν τῆς τῶν ἀμελούντων ἢ ἀρνούμενων ἐνοριτῶν και διὰ τοῦτο, διὰ τούτους μὲν ἀπήγγειλεν ἀπλῶς πρόστιμον, ἐνῶ δι' ἑκείνους κολασμὸν κατὰ τὸ ἄρθ. 93 αὐτοῦ. Εἶνε ὀδυνηρὸν ἀληθῶς, ὡς ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν βεβαίῳ, ὅτι παρὰ τινων μόνον Ἐνορ. Ἐπιτροπειῶν ἐφηρημῶσθησαν αἱ περὶ εἰσφορῶν διατάξεις τοῦ νόμου, ἢ ἐκτέλεσις τοῦ ὁποίου ἔχει ὑποχρεωτικὴν τὴν ἰσχύν, πᾶσα δὲ ἀμέλεια περὶ τοῦτο μὴ δικαιολογημένη, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ διμιοιργῇ κατάστασιν ἐμφανίζουσαν ἀσυνεπείδ διὰ τὰς ὑποχρεώσεις των ἐνοριτάς, οὓς ἐὰν ἀποκαλύπῃ ἐν συνειδητῇ ἀταξία, εἰμὴ τι ἄλλο πλεῖον, εὐρισκομένους ἢ ἠθικὴ, καλύπτει ὅμως ὁ Νόμος.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
ΧΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἄρθ. 1.—Ἡ Ὁρθόδοξος Ρουμανικὴ Ἐκκλησία, οὖσα ἢ θρησκεία τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Ρωμούνων, εἶναι ἡ κυρίαρχος Ἐκκλησία τοῦ Ρουμανικοῦ κράτους. Εἶναι και παραμένει αὐτοκέφαλος, δηλαδὴ ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς κυριαρχίας, διατηροῦσα ὅμως, δογματικῶς τὴν ἐνότητα μετὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθ. 2.—Ἐν σχέσει πρὸς τὴν κανονικὴν και

διοικητικὴν τάξιν ἡ Ὁ. Ρ. Ἐκκλησία περιλαμβάνει τὴν Μητρόπολιν Οὐγγροβλαχίας μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν :

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Βουκουρεστίου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ρημνικίου—Νέου Σεβερίνου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Βουζαίου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀρτζες και
Τὴν Ἐπισκοπὴν Κωνσταντίας.
Τὴν Μητρόπολιν Μολδαβίας και Σουτσαβάς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν :

Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἰασίου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ρωμάου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν και
Τὴν Μητρόπολιν Ἀρδεάλ, Βανάτ, Κρισάν και Μα-
ραμουρῆς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν :
Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀλβας Ἰουλίας και Σιμπίου,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀράδ, Ἰενοπόλεως και Χαλμα-
ζίου.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Καραντσεμπές,
Τὴν Ἐπισκοπὴν Ὁράδεας και
Τὴν Ἐπισκοπὴν Βάδου, Σελεάκου και Κλουζίου.
Τὴν Μητρόπολιν Βουκουβίνης μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν :
Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Γεσροβικίου και
Τὴν Ἐπισκοπὴν Χονίν.

Τὴν Μητρόπολιν Βεσσαραβίας μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν :
Τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κισνοβίου και
Τὴν Ἐπισκοπὴν Τσετάτι—Ἀλμπα—Ἰσμαϊλίου.
Ἄρθ. 3.—Ἡ ἀλλαγὴ τῶν τίτλων τούτων τῶν Μητροπόλεων και Ἐπισκοπῶν και τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ὡς και τῆς συστάσεως νέων ἐπαρχιῶν γίνεται μόνον διὰ νόμου.

Ἄρθ. 4.—Κατὰ τὸ κανονικὸν δίκαιον και συνφδὰ τῶ συντάγματι τῆς χώρας, ἢ ὀρθόδοξος Ρουμανικὴ Ἐκκλησία κανονίζεἰδιευθύνει και διοικεἰ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὀργάνων και ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους τὰς θρησκευτικὰς αὐτῆς ὑποθέσεις, τὰς τῆς θείας λατρείας, τὰς σχετικὰς πρὸς τὰ καθιδρυμάτα αὐτῆς, και πρὸς τὰς ἐπιτροπείας.

Ὁ ἔλεγχος τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας και τῶν ὀργάνων αὐτῆς ἐξασκεἰται κατὰ τρόπον συνταγματικόν, διὰ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων.

Ἄρθ. 5.—Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ὁ. Ρ. Ἐκκλησίας ἴσταται ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἢ ὑψίστη ἀρχὴ διὰ τὰ κανονικὰ ζητήματα και τὸ ἀνώτατον κριτήριον, διὰ τὰ πάσης φύσεως ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἅτινα κατὰ τοὺς νόμους και κανονισμοὺς, ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῆς.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποτελεἰται ὑφ' ὄλων τῶν Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων και Ἀρχιερέων βικαριῶν ἐν ἐνεργείᾳ, προεδροῦει δ' αὐτῆς ὁ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, ὡς Πατριάρχης τῆς Ὁ. Ρ. Ἐκκλησίας.

Ἄρθ. 6.—Τὸ κεντρικὸν ἀντιπροσωπευτικὸν σωματεἰον δι' ὄλην τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ρωμούνων, τῆς ὀρθ. θρησκείας εἰς ὑποθέσεις διοικήσεως, θείας λατρείας, καθιδρυμάτων και ἐπιτροπειῶν εἶνε τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐθνικὸν συνέδριον (κοινοβέσιον) ἀποτελούμενον ὑπὸ ἑξ ἀντιπροσώπων ἐκάστης ἐπαρχίας, (δύο κληρικῶν και 4 λαϊκῶν), ἀπεσταλμένων τῶν ἐπαρχιακῶν συνελεύσεων, προβλεπομένων ἐν τῶ ἄρθρῳ 9 τοῦ νόμου τούτου δι' ἑξ ἔτη, ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν ἢ

ἄλλων πιστῶν τῶν σχετικῶν ἐπαρχιῶν.

Τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποτελοῦσι μέρος αὐτοδικαίως, τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου.

Τὸ συνέδριον τοῦτο κέκτηται τὴν ἀρμοδιότητα τῆς θρησκείας, συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ καὶ τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ, οἱ νόμοι δ' αὐτοῦ εἰσὶν ὑποχρεωτικοὶ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 7.—Τὸ ἐθνικὸν ἐκκλησιαστικὸν συνέδριον ἐκλέγει ἐν κεντρικῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ 1)β κληρικῶν καὶ 2)β λαϊκῶν, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀνώτερον διοικητικὸν ὄργανον διὰ τὰς ὑποθέσεις ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας καὶ ταυτοχρόνως ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου.

Ἄρθρ. 8.—Ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς συστατικῶν μερῶν, τῶν Ἐνοριῶν, Πρωθιεραίων, Μονῶν (ὡς εἰδικῶν θρησκευτικῶν ἰδρυμάτων μετὰ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ὀργανώσεως), Ἐπισκοπῶν καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων (ὡς κανονικῶν καὶ ἱστορικῶν ἰδρυμάτων).

Ἐκαστον τῶν συστατικῶν τούτων μερῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ κανονίζειν, διευθύνειν καὶ διοικεῖν ἀνεξαρτήτως ἄλλου συστατικοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις τῆς θείας λατρείας, τῶν καθιδρυμάτων καὶ ἐπιτροπῶν καὶ ταυτοχρόνως τοῦ συμμετέχειν, διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἀνωτέρω συστατικῶν μερῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐξασκεῖται διὰ σωματείων ἀποτελουμένων!

α') Ἐν ταῖς Ἐνορίαις, ἐξ ἐνηλίκων ἀνδρῶν, ἀνεξαρτήτων, ἀκηλιδῶτων, ἐκπληροῦντων τὰς ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν καθιδρυμάτων αὐτῆς,

β') Ἐν ταῖς Πρωθιεραίαις, Ἐπισκοπαῖς καὶ Ἀρχιεπισκοπαῖς ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἐν ἀναλογία 1)2 κληρικῶν καὶ 2)β λαϊκῶν.

Ἄρθρ. 9.—Ἐκάστη Ἐνορία ἔχει μίαν συνέλευσιν ἐνοριακὴν.

Ἐκάστη Πρωθιεραία ἔχει μίαν συνέλευσιν πρωθιερατικὴν.

Ἐκάστη Ἐπαρχία ἔχει μίαν συνέλευσιν ἐπαρχιακὴν.

Ἡ σύστασις τῶν συνελεύσεων τούτων γίνεται δι' ἐξ ἔτη, διὰ τῆς ψήφου ἀπάντων τῶν πιστῶν, οἵτινες πληροῦσι τοὺς ὄρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἡ ὁλότης πάντων τῶν πιστῶν τούτων ἀποτελεῖ ἐν ἐκάστη ἐνορίᾳ, τὴν ἐνοριακὴν συνέλευσιν.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν ἐνοριακῶν συνελεύσεων, προσερχόμενα κατα ἐκλογικὰς περιφερείας, ἐκλέγουσι τὰ λαϊκὰ μέλη τῶν πρωθιερατικῶν συνελεύσεων καὶ τὰ τῶν ἐπαρχιακῶν τοιούτων.

Τὰ κληρικὰ μέλη τῶν συνελεύσεων τούτων ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν κληρικῶν συνερχομένων ἐν ἱερατικῇ συνέλευσει.

Ἄρθρον 10.—Διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ διοίκησιν τῶν ὑποθέσεων τῆς, ἐκάστη τῶν συνελεύσεων τούτων ἐκλέγει ὡς ὄργανον ἐκτελεστικόν, ἐπίσης δι' ἐξ ἔτη, ἐν συμβούλιον, ὅπερ εἰς τὰς πρωθιερατικὰς καὶ ἐπαρχιακὰς συνελεύσεις, θὰ ἀποτελεσθῆ ἐν ἀναλογία 1)β

κληρικῶν καὶ 2)β λαϊκῶν.

Ἄρθρ. 11. Ὁ τρόπος τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τούτων συνελεύσεων καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν συμβουλίων εἶναι ὁ αὐτὸς δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἄρθρον 12.—Ἡ ἐκλογή τῶν ἐπισκόπων καὶ ἀρχιεπισκόπων—μητροπολιτῶν γίνεται ὑπὸ ἐκλογικοῦ συνεδρίου, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου καὶ τῶν τῆς ἐπαρχιακῆς συνελεύσεως τῆς χηρευούσης ἐπαρχίας.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν λαμβάνουν μέρος ὡς μέλη αὐτοδικαίως ἐφ' ὅσον εἶναι ὀρθόδοξοι καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικ. συμβουλίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν θρησκευμάτων, ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ πρόεδρος τῆς ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, οἱ πρυτάνεις τῶν πανεπιστημίων καὶ οἱ κοσμητορες τῶν Θεολ. Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων.

Ἡ κανονικὴ ἐξέτασις τῶν ἐκλεγέντων γίνεται ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἡ δὲ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς των, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν θρησκευμάτων ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως γινομένης κατόπιν, κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς χώρας, τῆς βασιλικῆς περιβολῆς.

Ἄρθρ. 13.—Διὰ τῆς μετατροπῆς τοῦ πολιτικοῦ κώδικος ἅπασα ἡ ὑπάρχουσα κατὰ τὸν θάνατον περιουσία τῶν Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων καὶ Ἀρχιερέων, ἀνδρῶν ἐξωσι κληρονόμους ἀμέσους καὶ ἀνδρῶν ἀφίνωσι διαθήκην, μεταφέρεται ὡς κληρονομία αὐτοδικαίως εἰς τὴν Μητρόπολιν, Ἐπισκοπὴν ἢ Ἐπαρχίαν, ἐν ἣ ὑπηρετοῦν.

Ἄν ἀφίνωσι κληρονόμους ἀνιόντας ἢ κατιόντας ἢ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, ἅπαντες οὗτοι συλλήβδην κληρονομοῦσι μόνον τὴν ἡμίσειαν περιουσίαν, τοῦ δικαιώματος τῆς Μητροπόλεως, Ἐπισκοπῆς ἢ Ἐπαρχίας περιοριζόμενον εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἐὰν ὑπάρχωσι συγχρόνως ἀνιόντες καὶ κατιόντες, τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω διαιρεῖται μεταξὺ αὐτῶν εἰς δύο, ὧν ἓν μέρος ἀνήκει εἰς τὸν ἀνιόντα κλάδον καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὸν κατιόντα.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἄμεσοι κληρονόμοι, μόνον ἐν μιᾷ γραμμῇ οὗτοι κληρονομοῦσι μόνον ὁλόκληρον τὴν ἡμίσειαν ἐξ ἀδιαθέτου περιουσίαν.

Ἐὰν ἀφίνει διαθήκην καὶ ἔχη ἀμέσους κληρονόμους δέον νὰ διαθέσῃ διὰ ταύτης τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας δι' αὐτούς.

Ἐν ἐλλείψει ἀμέσων κληρονόμων δύναται νὰ διαθέσῃ τὴν ἡμίσειαν ταύτην εἰς οἰονδήποτε θέλει. Διὰ τὴν ἄλλην ἡμίσειαν, ἣν κληρονομεῖ ἡ Μητρόπολις, Ἐπισκοπὴ ἢ Ἐπαρχία, δύναται διὰ διαθήκης νὰ ὑποδείξῃ σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς, φιλανθρωπικούς καὶ κοινωνικούς ὑπὲρ τῶν ὁποίων νὰ χρησιμοποιηθῆ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ λεγόμενον «*Ἡμερολογιακόν*».

Ἐνεκα τοῦ ἐπ' ἐσχάτων, σκηνοθετουμένου θορύβου περὶ τὸ λεγόμενον «*ἡμερολογιακὸν ζήτημα*», ἢ «*Ἐκκλησία*» αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν αὐτῆς νὰ σημειώσῃ ἐν ταῦθα τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων αὕτη παρουσιάζεται.

Δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος «*ἡμερολογιακόν*» ζήτημα, κατὰ τὴν πραγματικὴν τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως ἔκτασιν. Θορυβοῦσι μόνον, ἢ προσπαθοῦσι νὰ θορυβώσῃ περὶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εὐάριθμοί τινες, εἴτε ἀπὸ χρηστοῦ, ὁμολογουμένως, συνειδότος, ἀλλ' ἐκ στενῆς ἀντιλήψεως ἀνικανοὶ νὰ διακρίνωσι τὰ ἐπουσιώδη ἀπὸ τῶν οὐσιωδῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἀπὸ τῶν θεῶν, εἴτε ἀπὸ σκοποῦ ἐκμεταλλεῦόμενοι τὰ θεῖα καὶ τὰ ἱερὰ πρὸς τέλος εἰς πάντας γνωστά. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὁλόκληρος, ἦτοι σύμπας ὁ ἱερός κληρὸς ἀνευ οὐδὲ μιᾶς ἐξαίρεσεως, καὶ ὁ εὐσεβὴς λαός, πειθαρχοῦσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν νόμων τῆς πολιτείας προΐουσης ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἀπολύτως εἶνε, βεβαίως, λυπηρόν, ὅτι οἱ εὐάριθμοὶ οὗτοι χριστιανοί, οἵτινες οὐδὲ κἄν ὡς μειονότης ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ εὐπειθοῦντος ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν, δὲν ἐσυνετίσθησαν ἐτι διὰ τῶν ἐπακλειγμένων, μέχρι κόρου, ἐπεξηγήσεων, διαφωτισμῶν καὶ νοθεσιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες, παρὰ τὸν ἔξω καὶ τῆς στοιχειώδους σοβαρότητος ἐκτροχιασμὸν τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' ὅμως ἔδειξαν, καὶ δεικνύουσιν, κατὰ καθήκον πατρικόν, ἀπύθμενον συγκοταδασιν πρὸς τοὺς πλανωμένους, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς καταπύρως πλανῶντας. Τὸ ἔτι λυπηρότερον ὅμως εἶνε ὁ τυμπανοκρουστικὸς θόρυβος, δι' οὗ προσπάθεια καταβάλλεται ἕπως πιστευθῆ ὅτι ὄντως εὐρισκόμεθα πρὸς «*ἡμερολογιακοῦ*» ζήτημα τος.

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω. Οἱ κοινῶς λεγόμενοι «*παλαιοημερολογίται*» εἶνε ὀλίγιστοι, ὡς «*ὀργανώσεις*» ἐμφανιζόμενοι μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ὁ θόρυβος αὐτῶν ἐπετάθη ἰδίως κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν μεγάλων δεσποτικῶν ἑορτῶν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀσήμαντός τις «*διαδήλωσις*» ἐγένετο πρὸς τῆς μητροπόλεως, εἰς οὐδὲν, ὡς εἰκός, ἀπολήξασα. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ οὐδὲν ἐσημειώθη ἐπεισόδιον οἱ ὀλίγιστοι «*παλαιοημερολογίται*» κατώρθωσαν νὰ τελέσωσι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων ἀθρόως εἰς δύο—τρία παρεκκλήσια περὶ τὰς Ἀθήνας, στρατολογήσαντες διὰ χρημάτων ἀφθόνων μοναχούς τινες ἀγιορείτας. Μόνον ἐν Μάνδρᾳ, χωρὶς τῆς Ἀττικῆς, ζωηρότερός τις ἐσημειώθη θόρυβος, διότι εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ μοναχός τις ὄνόματι Ἀδαμόπουλος, ὅστις ὅμως κατ' αὐτὰς ἐδραπέτευσεν, καταλιπὼν μάλιστα καὶ ἀποσκευάς

τινας ἀποτελουμένας ἐξ ἱερῶν ἀμφίων πολυτίμων καὶ ἄλλων πραγμάτων. Ἄλλος μοναχὸς ἐν Σαλαμῖνι ἀποπειραθείς νὰ λειτουργήσῃ ἐπέσυρε τηλικαύτην τὴν μῆνιν τῶν κατοίκων, ὥστε ἀμέσως ἐξηφανίσθη, κινδυνεύων δεινῶς νὰ κακοποιηθῆ. Ἐν Μεγάροις ἐλειτούργησε «*παλαιοημερολογιακῶς*» γέρον τις ἱερεὺς ἀποσταλὴς ἐκεῖσε διὰ τοὺς πενήκοντά που «*παλαιοημερολογίτας*»· μετὰ τὴν πράξιν του ὅμως ὁ ἱερεὺς οὗτος σπεύσας εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐξελιπάρησε τὸ ἔλεος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου. Οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τῆς τε Ν. Ἑλλάδος καὶ τῆς Στερεᾶς ἐσημειώθη τι ἐκτροπὴν. Ἐπ' ἴσης καθ' ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον μόνον ἐν Γυθείῳ καὶ ἐν τῷ χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων Κέρτεζι ἐγένετο λειτουργία κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ὑπὸ τῶν καὶ ἐκεῖ εὐαριθμοτάτων ὀπαδῶν αὐτοῦ. Καὶ αἱ νῆσοι πᾶσαι ἀνεξαιρέτως εἶνε παντελῶς ξένα πρὸς πᾶσαν περὶ τὸ ἡμερολόγιον κίνησιν.

Ταῦτα εἶνε τὰ πρᾶγματα. Καὶ τὰ πρᾶγματα ταῦτα μαρτυροῦσιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος «*ἡμερολογιακόν*» ζήτημα. Διότι σύμπας ὁ κληρὸς καὶ σύμπας ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικὸς γνωρίζουσιν ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπηνέχθη διὰ βουλῆς καὶ ἀποφάσεως πρώτον μὲν τοῦ Οἴκου μενικοῦ Πατριαρχείου, δεύτερον δὲ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμπάσης, ὁμοθυμῶς, ὁμογυμνῶς καὶ ὁμοψήφως. Καὶ ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς λαὸς τρέφει θαυμάσιον καὶ ἀπεριόριστον σεβασμὸν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ὅποιαν ἀνεκάθεν σύνοιδεν ὡς τὸ ἱερώτατον αὐτοῦ θρησκευτικόν καὶ ἔθνικόν παλλάδιον· γνωρίζει δὲ κάλλιστα, ὅτι εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ νομοθετοῦσιν αἱ κανονικῶς καὶ νομίμως κατεσταμέναι ἐκκλησιαστικαὶ αὐτοῦ ἀρχαί, ὅτι εἰς ταύτας ἀπόκειται νὰ βουλευῶνται περὶ τῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων, καὶ ὅτι πᾶσα αὐτῶν βουλὴ καὶ ἀπόφασις εἶνε ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἐμπεπιστευμένου αὐταῖς ὀρθοδόξου ποιμνίου.

Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ συνείδησιν οὐ μόνον ἐδέχθη προθύμως τὴν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς καθ' ἑλοῦ πειθαρχικῆς αὐτοῦ στάσεως ἐπέδειξε ζηλευτὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν ὠριμότητα μαρτυροῦσαν ὅτι ἡ διόρθωσις αὕτη ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν καθ' ἑλοῦ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἀντίληψιν, ὅτι ἡ συνῦπαρξις δύο ἡμερογίων ἐν τῷ Κράτει θὰ ἐπέδρα ὀλεθρῶς εἰς τὰ θρησκευτικὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διαφέροντα.

Ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου, μετὰ βαθεῖαν καὶ ἐμπεριστατωμένην καὶ παρμερῆ μελέτην ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Οἴκου μενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καλῶς ἐγένετο, καὶ εἶνε τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος. Ἡ Ἐκκλησία λυπεῖται ὅτι ὑπολείπονται εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ πρέποντος εὐάριθμα τέκνα τῆς ἐν

τῷ ἀπολύτως πειθαρχοῦντι συνόλῳ τῆς ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον ὀρθοδόξου Ἑλλάδος, ἀλλὰ οὔτε ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ σώματι, οὔδ' ἐν οἰκονομικῇ κοινωνικῇ σωματείῳ οὔδέποτε εἶνε ἐπιτρεπτόν νά διευθύνωσιν οἱ πόδες τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ἔλον σώμα.

Ταῦτα ἐνόμιζε πρέπον νά σημειώσῃ ἡ «Ἐκκλησία» μετὰ τὸν τεχνητῶς ἐξογκωθέντα κατ' αὐτὰς θόρυβον ἐπὶ τοῦ ἀνυπαρκτοῦ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος «ἡμέρολογιακοῦ ζητήματος» ἀπᾶς καὶ διὰ πάντος.

Ραδιόφωνον καὶ κήρυγμα.

Ἐγράφη ὅτι ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων Καρδινάλιος Δυμποῦα σπηήμεσεν εἰς τὴν διὰ τοῦ ραδιοφώνου ἐκπομπὴν τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος ἐκάστης Κυριακῆς ἀπὸ τοῦ ναοῦ εἰς τὰ ἅγια τῶν χριστιανῶν, καθημένων εἰς τὰς οἰκίας των. Φοβοῦμεθα, ὅτι ἡ διευκλινούσας αὐτῇ τῆς διαδόσεως τοῦ κηρύγματος, εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς πρὸ οὐρανόθεν ἀπὸ τοῦ κηρύγματος ἀφελείας θὰ ἔχη τὴν ἀπὸ τοῦ μὴ ἐκκλησιασμοῦ πολλῶν πλείονα βλάβην τῶν χριστιανῶν, τῶν ὁποίων οὕτω θὰ ὑποθάληται συστηματικῶς ὁ θρησκευτικὸς ἔκνος. Εἶνε, ἄλλως τε, ζήτημα καὶ ἀνὰ θὰ ἀφελῶνται καὶ ἐκ τοῦ τηλεφωνικοῦ κηρύγματος οἱ πιστοί. Διότι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ κηρύγματος συντελοῦσιν οὐχὶ μόναι αἱ ἐννοιαὶ αὐτοῦ γυμναί, ἀλλὰ μάλιστα ἡ προσωπικότης τοῦ ἱεροκήρυκος, ἡ φυσικότης τῆς ἐκφράσεως τῶν διανοημάτων καὶ τῶν συναίσθημάτων αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀμέσως ἀκουομένου προφορικοῦ λόγου, καὶ ἡ ἱερότης τοῦ περιβάλλοντος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος συνήλθεν χθὲς εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὰς ἐορτὰς τακτικὴν συνεδρίαν.

— Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου τῶν ἱερέων τῆς Ἱερῆς Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἰτύλου ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης συνεκάλεσεν ἅπαντα τὸν ἐφημεριακὸν Κλήρον εἰς συνέλευσιν γενικὴν ἐν Γυθείῳ καὶ ἐδίδαξεν εἰς αὐτὸν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

— Προνοία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Διονυσίου μετ' οὐ πολὺ θὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ ἀγορασθέντι οἰκίματι τοῦ μακαρίτου προκατόχου αὐτοῦ Παρθενίου Νοσοκομείου, εἰς δ' ἐκτὸς ἄλλων ὁ ἱερεὺς Λαμπρινὸς Παπουλάκης προσήνεγκεν δλόκληρον τὴν κτηματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν ἀξίαν 500.000 περίπου δραχμῶν, πρὸς συντήρησιν τεσσάρων κλινῶν δωρεάν.

— Ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκτὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας καὶ τοῦ Ἱεροκήρυκος πᾶν εὐδοκίμως κηρύττουσιν ἐν Ἀργοστολίῳ μὲν ὁ ἱερεὺς Ἀνδρέας Σιαδιωρέσης, ἐν Κεραμιαῖς ὁ ἱερεὺς Γεώργιος Βλάχος καὶ ἐκ Ηεσσάδαις ὁ ἱερεὺς Θρασύβουλος Λυκιαρόπουλος.

— Ἐν τινι χωρίῳ Τσοῦκα καλουμένῳ τοῦ τέως δήμου Τυμφαίων τῆς Ἱερῆς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ περιοδείαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος εὗρεν ἐν ἐτοιμορρόπῳ καταστάσει τὸν ναὸν ἐξ ἀσυγγνώστου ἀδιαφορίας τῶν κατοίκων. Διὰ τοῦτο βιμλήσας πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐλέγξας τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην τοσοῦτον συνεκίνησεν αὐτοὺς ὥστε ἀμέσως προσεκάλεσαν μηχανικὸν καὶ εἰκοσι κίστας, δι' αὐτοπροσώπου δ' ἐργασίας ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι κατάρθωσαν ν' ἀνοικοδομήσωσι τὸν ναόν.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ τῆς Ἱερῆς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν δὲν ἔπαυσαν οἱ «Χιλιασταὶ» περιορχόμενοι τὰ χωρία καὶ διαδίδοντες τὰς πλάνας αὐτῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κατὰ τὰς περιοδείας αὐτοῦ ὠμίλησεν εἰδικῶς κατ' αὐτῶν, ἀπετάθη δὲ καὶ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα καταγγέλλας τὴν διεξαγομένην ὑπ' αὐτῶν προγάνδαν καὶ ζητήσας τὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένην λῆψιν μέτρων κατὰ τῆς ἀντιχριστιανικῆς ταύτης προπαγάνδας.

— Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις παρατηρεῖται μεγάλη ἔλλειψις ἐφημερίων. Ἐν τῇ Μητροπόλει Ἄρτης ὑπάρχουσιν 11 κεναὶ θέσεις, ἐν τῇ μητροπόλει Πατρῶν 23 καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει Φωκίδος 15.

— Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων Μικρῆς Ἀσίας καὶ Θράκης, συνεδρίασα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλαση, ἀπεφάσισεν ὅπως διατεθοῦν 20 χιλιάδες δραχμαὶ διὰ τὴν ὑδροσιν ὑποστέγου παρὰ τὰ πυροβολικά, ὅπου τακτοποιούμενα θὰ φυλάσσωνται ὅλα τὰ κειμήλια. Ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης κ. Ευγκόπουλον ἀνετέθη ὅπως περιουλλέξῃ τὰ εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Μακεδονίας διεσκορπισμένα κειμήλια καὶ ἀποστείλῃ ταῦτα πρὸς φύλαξιν ἐνταῦθα. Εἰς προσηῆ συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ληφθῇ ἀπόφασις διὰ τὸν καλύτερον τρόπον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐξ αὐτῶν ἀρχιστων.

— Ὁ μακαρίτης μητροπολίτης Λαρίσης Λωρόθεος Σχολάριος κατέλιπε διὰ διαθήκης του ποσόν τι ὅπως ἰδρυθῆ ἐν Τρικκάλαις Γηροκομεῖον καὶ Ὁρφανοτροφεῖον, ὥρισε δὲ ὡς κληρονόμον γενικὸν τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς βουλήσεως ταύ-

της τοῦ διαθέτου ἔμεινεν ἐπὶ τὸσαῦτα ἔτη ἐκκρεμής. Ἄλλὰ τελευταίως διὰ μερίμνης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου ἀρθείσης τῆς κατὰ τοῦ κληρονόμου ἀγωγῆς τοῦ Δήμου Τρικκάλων ἐπῆλθε συμβιβασμὸς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Κατὰ τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον τὸ Πανεπιστήμιον μετεβίβασεν εἰς τὸ διὰ τῆς διαθήκης συνιστώμενον καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐκπροσωπούμενον φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα τὰς ἐν Νέφ Φαλήρω Ἀθηνῶν κειμένας δύο οἰκίας τῆς κληρονομίας Λωροθέου Σχολαρίου μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῶν καὶ οἰκόπεδον ἐκ χιλίων ἐπτακοσίων πῆχεων, διαθέτει δὲ τὸ εἰσόδημα πέντε μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκπαίδευσιν τεσσάρων νέων ἐκ τῆς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἐν Ἱερατικαῖς Σχολαῖς.

— Αἱ περισσότεραι τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων στεροῦνται δυστυχῶς τακτικῶν ἱεροκηρῦκων. Εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ἀρσένιος ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐλλόγιμον κ. Ἀθανάσιον Γαλέταν λίαν εὐδοκίμως διεξαχθεῖσαν περιοδείαν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς Μητροπόλεως, χωρὶς νὰ παραλείπη καὶ ὁ ἴδιος εὐκαιρίαν πρὸς διδασκαλίαν τοῦ θείου λόγου. Δυστυχῶς δὲ εἰς τὴν Μητρόπολιν Λαρίσης ἐκτὸς ἄλλων προπαγανδῶν εἶναι ἰσχυρὰ ἡ τῶν «Χιλιαστῶν» ἀντιχριστιανικὴ προπαγάνδα.

— Ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τελεῖται τακτικῶς κατὰ Κυριακὴν (9 π. μ.), ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡ θεία λειτουργία χάριν τῶν παιδῶν ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν παρεκκλησίῳ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου. Κατ' αὐτὴν γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου εἰδικῶς προσηρμοσμένον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς παιδικῆς ψυχῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι προσεχῶς θὰ ἀποδημήσῃ εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλίαν ὁ τοῦ συλλόγου τῶν ὑπερορίων Ρώσων ἱεραρχῶν ἐν Κάρλοβιτς πρόεδρος σεβ. μητροπ. Ἀντώνιος, πιθανῶς ὅπως κατορθώσῃ νὰ συνάψῃ τὰ διεστῶτα, τὰ προκύψαντα συνεπείᾳ τῆς δυσαρρεσκείας τοῦ μητροπ. Εὐδοκίμου κατὰ τοῦ Κολλεγίου τῶν ὁμοεθνῶν ἀρχιερέων, τῶν ἀποφασισάντων τὴν ἀπόσπασιν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν λόγῳ μητροπολίτου.

— Αἱ σοβετικαὶ ἀρχαὶ ἐξώρισαν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Μόσχας τρεῖς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπετρέπη οὐδὲ τοὺς οἰκείους αὐτῶν ν' ἀποχαιρετίσωσι. Παρὰ τὴν αἰφνιδίαν αὐτῶν ἀποπομπήν, εἰς τὸν σιδηρ. σταθμὸν συνέρρευσε πολὺς κό-

σμος, ἀλλ' αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διέταξαν νὰ κλεισθῶσιν ἐρημητικῶς τὰ παράθυρα τοῦ σιδηροδρομικοῦ δωματίου, ὅπου ἐκάθισαν οἱ ἀρχιερεῖς, τοὺς ὁποίους ἠνώχλων ἐμπαικτικῶς καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν.

— Ἐν Ὁδησσῷ προῆλθε σύγκρουσις ἐπ' ἐσχάτων μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τῆς πατριαρχικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λεγομένων «ἀνακαινιστῶν», ὀπαδῶν τῆς «συνοδικῆς», κατὰ τὴν παράδοσιν ναοῦ τινος τῶν πρώτων εἰς τοὺς δευτέρους διαταγῇ τῶν σοβετικῶν ἀρχῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως ὑπῆρξεν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καταδίκη τῶν πρώτων, ὧν τοὺς τάχα πρωταίτιους ἐνέκλεισαν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ μίαν πενταετίαν, δημεύσαντες τὰς περιουσίας τῶν.

— Δὲν ἐπεβεβαιώθη ἀκόμη ἐγκύρως ἡ κατ' αὐτὰς ἐκ Βερολίνου τηλεγραφηθεῖσα πληροφορία, καθ' ἣν ἐγγνώσθη ἐκ Πολωνίας ὅτι ἐξεδόθη διάταγμα τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἀπελαινόνται ἐκ Ρωσίας πάντες οἱ μὴ σοβετοροῶσσοι κληρικοί, ἐξαιρουμένων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξων Πατριαρχείων.

— Πληροφορούμεθα ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ἐγένετο ἐκεῖ ἐπισημῶς δημοσία συζήτησις «περὶ Ἐκκλησίας» μεταξὺ τοῦ «ἀνακαινιστικοῦ» μητροπολίτου Ββεδένσκη, ἐνὸς τῶν τὰ μάλιστα μεμορφωμένων ἱεραρχῶν τῆς Ρωσίας, καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἐπὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διαβροῆτου Λουνατσαίρσκη. Αἱ εἰδήσεις ἡμῶν λέγουσιν, ὅτι τὸ ἀκροατήριον ἀφίνον κραυγὰς διαμαρτυρίας καθ' ἣν ὥραν ἠγόρευεν ὁ τελευταῖος, ἐξηνάγκασεν αὐτὸν νὰ διακόψῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

— Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν Κάρλοβιτς Κολλεγίου τῶν Ρώσων ὑπερορίων ἀρχιερέων μεταβὰς εἰς Παρισίους ἀνωτέρῳ πάντως ἐντολῇ, φαίνεται προσπαθῶν νὰ ἐπιτύχῃ καταλλαγὴν μετὰ τοῦ μητροπ. Εὐλογίου καὶ τῶν ἐν Κάρλοβιτ .

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διεβίβασε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν θρησκευμάτων καὶ δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως παράκλησιν ὅπως οἱ ἐν ταῖς σχολαῖς τοῦ κράτους ἐκπαιδευόμενοι ὀρθοδοξόπαιδες, καθ' ἣν ὥραν γίνονται ἐν ταῖς παραδόσεσιν αἱ προσευχαί, δύνανται νὰ προσεύχωνται πρὸ εἰκόνων καθηγιασμένων ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ παρακλήσις αὕτη προὐκλήθη ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐπληροφορήθη ὅτι καὶ ἐν αἷς ἔτι σχολαῖς τὰ τέκνα τῶν ὀρθοδόξων ἀποτελοῦσι τὴν πλειονότητα τῶν μαθητευομένων, ὑπάρχουσιν εἰκόνας τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος μόνον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μελετᾷ ἀπὸ τινος τὸν τρόπον τῆς ὑλικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἐν Γιουγκοσλαυία κλήρον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας διεβίβασε παράκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐγκρίνη πίστωσιν 100.000 λεβίων πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν ἀντιπροσωπευσάντων τὴν Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὰς διαφόρους ἐν Εὐρώπῃ διεθνεῖς διασκέψεις.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐπεξεργάσθη νομοσχέδιον περὶ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ ὁρίζεται ὁ μισθὸς τῶν ἱερέων ἀνάλογος πρὸς τὴν μόρφωσιν αὐτῶν· οὕτω τῶν μὲν δημοτικῆς μόνον παιδείσεως τυχόντων ὁ μηνιαίος μισθὸς ὁρίζεται 800 λέβια· τῶν ἀποφοίτων ἱερατικῶν σχολείων ὁ μισθὸς ἀνέρχεται εἰς 1200 λέβια· τῶν ἀποφοίτων ἱερατικῶν σεμιναρίων, ἀντιστοιχοῦντων πρὸς τὰς ἡμετέρας ἱερατικὰς σχολὰς, λέβια 1500· τῶν δὲ ἐχόντων πανεπιστημιακὴν θεολογικὴν μόρφωσιν 2000 λέβια.

ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐξελέγη τοποτηρητὴς τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐξαρχιακοῦ θρόνου ὁ σεβ. μητροπ. Βορίς.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας συνέταξε νομοσχέδιον περὶ ὑψίσεως κατὰ 30 0/0—500/0 τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἱερέων διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν τελουμένας ἱεροπραξίας, καὶ ὑπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβη ἡ Σύνοδος πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἱερέων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Τσεχοσλαβοκίας ἤρξατο ἤδη ἀπὸ τοῦ 1922 παρατηρουμένη αὐξησὶς τῆς αὐτῆς, οὕτως ὥστε σήμερον ἡ στατιστικὴ ἀναβιβάζει τοὺς ἐν τῇ Τσεχίᾳ καὶ τῇ Μοραβίᾳ ὀρθοδόξους εἰς 12.000. Ἐπ' ἴσης ἐν τῇ Ὑποκαρπαθίῳ Βωσίᾳ, ἐνθα τῷ 1921 οἱ ὀρθόδοξοι δὲν ὑπερέβαινον τὰς 75,000· σήμερον οὗτοι ἐπανερχοῦνται εἰς 150,000, ἧτοι ἐδιπλασιάσθησαν ἐν διαστήματι 6 ἐτῶν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζερμπίτσης διακηρύττει ὅτι ἐπὶ τῶν τεμαχίων ἐφ' ὧν ἐδόθη μείζων προσφορά ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τῆ 30 Ἰαν. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Βεροκαμπίῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος καὶ λοιπῶν νομίμων ἀντιπροσώπων, Συμφώνως τῶν ὅρων τῆς ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσῃ τῆ 9ῃ Ἰανουαρίου 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν Εὐδοίᾳ Ἱ. Μονῆς Μακεριόλλης διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραστοῦς ἐνοικίσεως τὰ ἐν θέσει «Ατκαλες» τῆς περιφέρειας τοῦ γωρσού Ἰλατάνας ἀγρούς τῆς Μονῆς 38 στέρμ. μετὰ 46 ἐλαιοδένδρων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι τῆ 30 Ἰανουαρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γ. Ἀποστολίδου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Χαλκίδος. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάθωσι: γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Μακεριόλλης τῆ 8 Ἰαν. 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Ζουπανίου προκηρύττει ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς τρίτης ἐπανάληψιν ἐνεργηθῆσης πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν καὶ πάλιν τὰ κάτωθι ἴψα καὶ 1) 88 αἰ. ας παλαιάς· 2) 32 προβτήνας παγέας· 3) 13 κρούς, 4) 15 τράγους· 5) 30 ἀμνοὺς· 6) 35 ἐρίφια· 7) 350 ἄκάδας ἔρια προβάτων κλπ. καὶ 8, 80 ἄκάδας ἔρια αἰγῶν. Ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσόνι ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσάνου, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ καὶ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ τὴν 16 Ἰανουαρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγία Τριάς Ζουπανίου τῆ 22 Δεκεμβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου εἰς Κεῖμησις τῆς Θεοτόκου, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς διετὴ μίσθωσιν 13 στρέμματα ἀμπέλων Μονῆς εἰς θέσιν Γιδάνακα τὴν 30 τρέχοντος μην. Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ τῆς Νεμέας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβ/γράφου κλπ. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Βράχου τῆ 3ῃ Ἰανουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Λαύρας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ὁ ἐξ ἔξ γιλιῶν (ἀριθ. 6000) περὶπου ἄκάδων ἀραβόσιτος τῆς Μονῆς ἐν Ἀμπελικῇ εὐρισκόμενος. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 16 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Μαζεῖσις ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Παναγιώτου Οἰκονόμου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ἀρ-γομένη τὴν 10ην π.μ. ὡραν καὶ λήγουσά τὴν 12ην μεσημβρινὴν τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἀπαντα τὰ σχετικὰ τῆς δημ. πρ. ας εἶνε κατατεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Λαύρας τῆ 8 Ἰανουαρίου 1927.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντὴς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτήσιος ἐγγραφῆς
Ἔσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι